

POEZIJA

SPYGLIUOTOS ŽVAIGŽDES

Sveika būk, Laisve!
Aš – aras,
Vėl sparnuotas.
Vėl drumsti
debesis galiu!

Aš vėl
Su vėtrom,
Su jūrom
Įsiūbuotom,
Su atspindžiais
Žaibų žalių.

Krimtau dantim
Spygliuotažvaigždį
Dangų.
Toks ilgesys –
Pasiust gali!

Ten dienąnakt
Sargybų žingsniai
Žvanga.
Ten dienąnakt
Šalmai žali.

Spygliuotos žvaigždės,
Spygliuotos akys
Spindi
Skausmu spygliuotu
Tarp vielų.

Mirtis
Ir laisvė –
Abi – per vieną sprindį,
Per vieną skrydį
Viesulų.

Spygliuotos žvaigždės
Dar mano pirštuos
Dega.
Dar švilpia kulkos
Virš galvos.

Ir laša gėlės
Ant rudeninio
Tako
Ugninėm vėliavom
Kovos.

Sveika būk,
Laisve!
Aš – aras,
Vėl sparnuotas,
Vėl drumsti
Debesis galiu.

Aš – visas tavo, –
Visa širdim
Kraujuota.
Visu gyvenimu
Žaliu.

NEMUNAS

Su Nemunu
Pateka saulė.
Su Nemunu
Leidžias toli.

Prie Nemuno
Mano pasaulis.
Prie Nemuno
Mano šalis.

Su Nemunu
Ašarą plovėm,
Su Nemunu
Griovėm stabus.

Prie Nemuno
Buvom senovėj
Ir būsim,
Kol Nemunas bus.

Su Nemunu
Žemėn įaugom,
Įleidom galingas
Šaknis.

Ir motinos
Lopšį kol saugos –

Iš čia
Neišdeginis ugnis.

Su Nemunu
Pateka saulė.
Linguoja lopšinė
Laisva.

Prie Nemuno
Mano pasaulis –
Gimtoji šalis
Lietuva.

AŠ – BERŽAS

Aš – beržas.
Lietuviškas beržas,
Išbridęs
Iš pievų nakties,
Sustojau

Ant mūšių
Didžiausiojo kelio
Su plieno dalgiu
Ant peties.

Ir audrą,
Ir giedrą,
Ir viską praūžęs –
Girdžiu aš
Tyliais vakarais,
Kaip skleidžiasi
Naktys
Žalioj mėnesienoj
Baltųjų aušrų
Pumpurais.

Purienos –
Kaip taurės
Auksinės
Sudužę –
Nukrito
Po kojom
Iš mano širdies.

Aš, viską praūžęs,
Rūkais užsirūkęs,
Geriu
Žalią vyną
Nakties.
Geriu
Žalią tylą,
Geriu
Žalią šilą.
Geriu
Ir apsvaigęs
Einu.

Negaila
Man aukso.
Negaila sidabro.
Tik tų
Praūžtųjų dienų...

Bet...

Ne viskas
Išgerta.
Ne viskas
Pragerta.
Aš didelius
Lobius valdau.

Turiu
Savo džiaugsmo.
Turiu
Savo skausmą.
Ateik,–
Dovanosiu ir tau.

Netinka
Tau auksas.
Netinka Sidabras.
Nei žodžiai.
Saldumo pilni.

Netikras
Čia auksas.

Netikras
Sidabras.

Ir deimantai tie –
Netikri

Bet skleisis
Dar naktys
Žalioj mėnesienoj
Baltųjų aušrą
Pumpurais...

Ateik,–
Apkabinsiu,
Į širdį priimsiu,
Papuošu
Žvaigždėtai
Nakties auskarais.

Praeisi
Pro šalį,
Kaip laimė
Praeina,–
Nekeiksiu
Aš savo lemties –

Aš – beržas.
Lietuviškas beržas
Su plieno
Dalgiu Ant peties.

SURASKI TĄ ŽVAIGŽDELE

Guliu po rudenio dangum žvaigždėtu,
Krūtinę žaizdos degina ugnim.
Greit pasaka melsvų akių mylėtų
Išblės kaip sapnas su manim.

Gal tu šianakt mėstai pravėrus langą?
Surask tą patį žiburį dangaus.
Žiūrėsi tu, žiūrėsiu aš padangėn
Blausiom akim užgęstančio žmogaus.

Ir taip iš tolo žvilgsniai susitiktų
Ties ta žvaigžde, šviesiąja Aušrine...
Tik neliūdėk, tvirtesnė pasilik tu,
Laikyk vis vien kovojančiu mane.

O priešai krinta, kryžiais pasilieka –
Vis ant kalnelių stoja pakeliais...
Ir ateity – per mano kapą niekad,
Jie niekad, niekad nepraeis!

Tik švilpia kulkos, tik ašutės smilgos,
Tik šaltas vėjas užia apkasais,
Draugai atakon siūbtels neužilgo...
O kaip norėčiau kilti su visais!

Laimingai jums, laimingo, broliai, keliot
Širdis tuksena vis lėčiau, lėčiau...
O tu, miela, suraski tą žvaigždėlę,
Kurią šiandakt užgesdamos mačiau...

UGNIMI NEIŠDEGINSI

Buvo obelys
Ružavos ružavos...
Raudo žemė
Gaisais vakariniais.

Ir pavasaris
Ūžavo, ūžavo
Upeliūkščiais visais
Sidabriniais.

O mesėjome.
Ėjome,
Ėjome...
Su milinėm pilkom
Išlingavom
Pačiame
Obelų sužydėjime,
Pačiame
Pražydėjime savo.

Radom kelią
Žėruojant žarijomis,
Radom pelenus,

Trupinius plytų,

Ir ilgai tuo keliu
Priešą vijomės,
Obelžiedžiais
Ant kelio to kritom.

Pailsėt,
Atsipūst
Mes neprašėme.
Gėrėm vandenį –
Tyrą ir drumstą...
Ir už taiką
Krauju pasirašėme
Ant kiekvieno
Pavasario grumsto.

Žemėj ružava,
Ružava regisi.
Jaunos obelys
Žydi iš naujo.

Tik jau jokia ugnim
Neišdeginsi
Už gyvenimą
Kritusių
Kraujo!

PAOLA

Akyta naktis.
Kaip sušaudyta
Kario milinė.
Kažkur
Generolai puotauja.

Tik tu –
Toks nuliūdęs,
Lyg būtum
Pardavęs tėvynę,–
Renki žvaigždeles
Po dangum
Tuščia sauja.

Praplaukia

Pro šalį
Tūzai
Ir dešimkės.
Ir damos,
Laimėję karalių.

Ir tu –
Ant medinių
Ramentų
Palinkęs –
Liūdnai pasitrauki
Iš kelio.

Ėjai ir kritai,
Kad kili
Čia gyventų.
Už gimtąjį
Miestą
Tu koveis.

Gyvybę davei.
O gava
Tik ramentus.
Ir vienišas,
Užmirštas
Stovi.

Nusisuka moterys –
Puošnios
Ir dailios.
Madų Ir dažų
Sudarkytos.

Paola!

Atsimeni vėl
Savo pirmąją
Meilę –
Mergaitę
Iš tolimo
Prarasto
Ryto.

Paola!
Paola!

Kur tu?
Lyg savęs,
Lyg praeinančių
Klausi.
Slapčia
Tik lydėtum
Iš tolo...

Iš tolo.
Iš tolo.

Tarp rožių
Pasaulio
Tau buvo
Gražiausia –
Gėlių pardavėja
Paola.

Paola!
Paola nutolo.

U hū ūl
Paola,
Paola!

Kažkas nelauktai
Meta žvilgsnį

Neramų.
Auksinį
Tau pinigą
Duoda.

Šilkai tie
Šalčiau
Užu rudenį
Šlama
Ir primena
Gelstantį
Sodą.

Paola!
Paola!

Staiga
Ji suvirpa.
Ir tu
Atpažįsti:
– Madam,
Jūs gėlių
Pardavėja?!

Ir ieškai
Apstulbę
Lyg savo jaunystės.
Jaunystės?
Tu jos
Neturėjai.

– Paola!
Ar tu,
Ar ne tu
Palaidinę
Man lopei?
Ar tau,
Ar ne tau
Aukso kalnus
Žadėjau?

Paola...

Paola? –
Nusijuokė

Gatvė iš tolo, –
Nelaukė tavęs
Penelopė.
Ilgai užtrukai,
Odisėjau,

Paola...

Kažkas akyse
Sumirgėjo,
Sutvisko.
O ne!
Tai tik deimantai
Zėril

Tu parako
Dūmuos
Palaidojai viską.
O ji –
Su kitais
Čia pragėrė.

Paola...

O pinigas
Degina ranką
Ir širdį.
Meti jį
Tarytum granatą.

Prakeikto
Metalo
Sprogimą
Išgirdę,
Abu vienas kitą
Supratot...

Tau liūdna
Be galo.
Minčių nesugaudai.
Lyg antkapiu
Užriti:
„Kekšė!“

Ir stovi,
Klausai,
Kaip širdis

Tavo rauda,
Rasa
Ant šaligatvio
Tekši.

O net
Ta rasa –
Ne rasa.
Tai tik žvaigždės
Pabirę.

Paola!

Žegnokis...
Nėra jau Paolos.
Paola,
Jaunystė –
Nutolo,
Nutolo...

Abi jos –
Tau mirė.

IŠ VERSMĖS MAN ATNEŠK TĄ MĖNULĮ

Gaubė tylą sidabro drobulė.
Uodas baidė palėpėj kregždes.
Kibiruos tu nešei po mėnulį
Ir po kojomis laistei žvaigždes.

Pirkioj tykiai varvėjo rožančius
Su motulės maldų dusuliais,
O mergystė netilpo užančiuos,
Rodės, ims – ir visa prasiskleis.

Sujudėti – ir sapno netekti –
Nedrijsau ir dusau svaiguly.
Ir buvai lyg sapne man tą naktį
Taip arti...
Taip be galo toli.

Ir po to, kai atskyrė rytojus,
Kai pakando rūtelę šalna –
Man visur, visada tu kartojies,
Tos nakties mėnuliu nešina.

Bals, išbals mėnesienų drobulės.
Gervės Grįžulo Ratuos girgždės.
Iš versmės man atnešk tą mėnulį
Ir supilki stiklinėn žvaigždes.

LIEPSNABOKŠČIAI KLEVAI

Tave visą pro lūpas išvogčiau...
Žvilgsi mėnuo tik lango kampais.
Ir klevai, ir klevai liepsnabokščiai
Skamba rudenio vario varpais.

Palei langą atžvanga, nužvanga,
O tu žiūri,
Kaip žiūri linai.
Ten matau aš nuskendusį dangų
Ir save, nuskandintą tenai.

Aš matau ir neištariu žodžio,
O parodyt širdies negaliu.
Ką mačiau, ką jaučiau –
Tau parodžiau
Vien atodūsiu savo giliu.

TU – VERSMĖ, TU – GIESMĖ

Kas kiemelis – giesmė,
Kas takelis – versmė.
Žiūri tyras vanduo,
Krištolinis vanduo.

Prie širdies prisiglausk,
Tik manęs tu neklausk,
Kur skambiausia giesmė,
Kur tyriausia versmė.

Tu pati kaip versmė,
Tu visa kaip giesmė,
Tolumoje – džiovinai,
Artumoje – skandini.

Nuskendau aš versmėj,
Nuskridai tu giesmėj.
Neišsemi versmės,
Nesugauti giesmės.

Nebuvai tu versmė.
Vien tik liko giesmė.
Buvo drumstas vanduo
Kaip ruduo, kaip ruduo

Ilgesys – ta giesmė.
Sopulys – ta versmė.

PALIK TIK DAINĄ MAN

Girdėjau tavo atdūsj
Kaip dainą iš toli.
Daireis, kažką praradusi
Baltam dienų kely.

Saukiau tave – neatmeni.
Neatmeni – nereik.
Apeik mane kaip akmenį,
Kaip mirusį apeik.

Ir eik tu sau, kaip einama
Mylėti pirmąsyk.
Palik, palik tik dainą man,
Tik ilgesį palik.

PADAVĖJA

Tu šypsaisi,
Padavėja.
Akys –
Pragaro šulniai.
Tavimi susižavėję
Mes visi, girti velniai.

Supas smuklėj
Rūkas šėmas,
Pakaruoklis –
Ant pušies.
Mano skausmą
Pasiėmus –
Ant padėklo
Tu nešies.

Dar atnešk,
Žavi nešėja,
Tos degtinės
Kaip tulžies.
Gal ir aš
Kada išėjęs
Pasisupsiu
Ant pušies.

Su manim

Šią naktį –
Draugas.
Porą duok
Aitrių taurių.
Vietoj to,
Kad jį
Pasmaugus –
Aš už jį
Ir ją geriu.

Nebijok,
Vikrus mergišiau.
Iki dugno
Gerk ir tu.
Gundo kipšas
Prisikišęs,
Žybsi peilis
Tarp dantų.

Bet nekelsiu
Kerštui rankos!
Nepastosiu
Tarpdury.
O jinai –
Tegu sau trankos!
Tegu renkas
Bet kurį.

Ar girdi,
Širdis kaip staugia?
Aš – girčiausias
Iš girtų,
Ant jos kaklo
Pasismaugiau.
Pasismaugsi
Dar ir tu.

Dar ir tu
Gali netekti
Vieną kartą
Mylimos.
Ir ateisi
Šaltą naktį
Čia ieškoti
Šilumos.

Tai atnešk,
Žavi nešėja,
Tos degtinės
Kaip tulžies.
Nebijok,–
Neišprotėjau.
Nesisupsiu
Ant pušies.

JŪREIVIO KELIAI

Mūsų namai –
Po kepurėm.
Mūsų keliai –
Po dangum.
Na tai kas,
Kad mes nieko
Neturim,
Kad mūsų keliai –
Po dangum...

Dangum, dangum,
Jūreivio keliai –
Po dangum.
Dangum, dangum,
Jūreivio keliai –
Po dangum.

Meilę praradę
Kur uoste,
Širdį gesinam
Taure.
Mes mokam
Dainom pasiguosti
Triukšmingam bare
Vakare.

Taure, taure,
Triukšmingam bare
Vakare.
Taure, taure,
Triukšmingam bare
Vakare.

Apie blaškoma
Laivą
Kaip skiedrą.
Apie laukiančias
Tavo akis,
Apie klykiančią
Liūdną žuvėdrą
Mūsų daina apsakys.

Daina, daina,
Jūreivio daina
Apsakys.
Daina, daina,
Jūreivio daina
Apsakys.

Mūsų namai –
Po kepurėm.
Mūsų keliai –
Po dangum.
Na tai kas,
Kad mes nieko
Neturim,
Kad mūsų keliai
Po dangum.

Dangum, dangum,
Jūreivio keliai –
Po dangum.
Dangum, dangum,
Jūreivio keliai –
Po dangum.

NEŽIŪRĖK, NEŽIBĖK

Nežiūrėk,
Nežibėk,
Taip liūdnai
Į akis.
Ką darau
Negerai –
Pats žinau.
Nesakyk.

Tik pilniau

Ir svaigiau
Mano taurę
Pripilk
Ir stipriau
Ir karščiau
Tu mane
Apkabink.

Bet ne tu,
O kita
Tavo rankomis
Glaus,
Ir liūdna
Valanda
Iškeliaus,
Iškeliaus.

Iškeliaus
Ir negrįš
Ir sekundė
Šita –
Kaip ir aš,
Kaip ir tu –
Niekada,
Niekada.

Tai stipriau
Ir karščiau
Tu mane
Apkabink
Ir pilniau
Ir svaigiau
Mano taurę
Pripilk.

KAI BRENDU NAKTIMI

Aš nevertas
Švelnių
Tavo žodžių
Nei to ežero,
Pilno žvaigždžių.

Aš –
Toks vienas.

Velnioniškai
Vienas,
Pasiilgęs
Aušrinėje
Sodžiaus
Giedorių
Gaidžių.

Aš nevertas,
Aš daug ko
Nevertas,
Amžinai,
Amžinai
Neramus.

Ir ne vieną
Tave
Aš prisimenu
Kartais,
Kai brendu
Naktimi
į tuščius
Ir nelaukiančius
Saitus
Namus.

Tu tyra
Ir šviesi
Kaip Oginskio
Graudus
Polonezas.
Tu pabūk,
Dar pabūk,
Ilgesy
Klajūne
Ugnele
Neišblėsus.

UŽMIRŠTOJI TAURĖ

Vėjai žvaigždę užpus.
Sodų žiedą nuplėš...
Bus vestuvės, vai, bus,
Ir armonika grieš.

Tu sėdėsi žvaliai
Prie jaunikio šalies.
Užmirštos nuošaliai
Nieks taurės nepalies.

Ir taip nieks nenutuoks,
Kas ten rymo tylus
Ir nematomas toks –
Nebylus, nebylus.

O jis viską matys,
Tavo juoką girdės.
Pažiūrės į akis,
Palinkės nuo širdies.

– Tenka skirtis jau mums,–
Iš giliai atsidus.
Kažkas girtas pastums,
Ir taurelė suduš...

Ir tarp vyšnių baltų
Praeitį prisiskleis,
Ir atspėsi gal tu,
Kas sudužo stiklais...

*

Vėjai žvaigždę užpus,
Žiburėlis užges...
Pasiimkim perpus
Mūsų meilės šukes.

Liks tau šukė skurdi.
O man laikas eiklus
Grauš ir dildys širdy
Sudaužytus stiklus...

TOPOLIAI

Alpunei Ž.

O topoliai,
Žalieji topoliai,
Prie vieškelio,

Prie kelio!

Nežadinkit
Jūs mano sopulio
Šlamėjimu
Lapelių.

Keleiviai eis,
Ir eis taip mėnesiai...
O tik viena
Praeivė
Žiūrės į jus
Ilgai, su dėmesiu,–
Atmins mane
Ir dainę...

Gal ji praeis
Po metų daugelio,
Ir žingsniai bus jos tylūs,
Bet ji sustos
Ir atsidus giliau,
Kaip kitąsyk pamilus.

Jūs už mane
Jai nusilenkite,
O topoliai žalieji.
Gal ji pajus,
Kad nemylės kiti,
Kaip aš,
Kaip aš mylėjau.

Ir nors širdis
Dabar neplyšta man
Ir aš atleidau skriaudą,
Bet ne visur,
Kur būta,
Grijžtama,
Ir ne visai neskauda.

Bet jum skaudžiau,
Žalieji topoliai,
Vienodai ošt prie kelio
Ir nepažint
Gilaus to sopulio
Nei to,

Ką meilė gali.

IR NUSINEŠĖ SAULĘ MIŠKAI

Mėlyna paukštė,

Mėlyna paukštė

Pasauly yra...

Iš dainos

1. AŠ TAIP LAUKIU

Nulingavo,

Nusinešė

Saulę

Tolimi

Vaivoriniai

Miškai.

Krinta lapai –

Pageltę,

Numirę

Laiškai.

Krinta,

Krinta

Kaip grumstai

Ant karsto.

širdį varsto

Kraupus graudulys.

Stoviu aš

Kaip Čiurlionio

Legendų

Šaulys.

Po mirgiuoju

Žvaigždynų šalmu

Tiesia toliams

Rankas Obelis –

Išsiilgus,

Nuoga,

j mane panaši

Laukimu.

Aš taip laukiu.

Taip laukiu
Ateinant
Kažko,
Ligi galo
Atvėręs duris,

Tuštuma.
Nykuma.
Nors užklystų
Vagis
Bent kuris.

Kaip ilga,
Kaip ilga
Vieniša
Ir vėjuota
Naktis.

Užu lango
Galanda
Gal man? –
Savo dalgj
Mirtis.

Žiba, spindi
Viena
Kelrodėlė
Žvaigždė –
Tolimoji
Klajūno viltis.

Aš taip laukiu,
Taip laukiu,
Atvėręs duris,

2. NUODĖMĖ – NE DĖMĖ

Tu ir vėl
Ateini.
Ateini
Iš anapus,
Kur nusinešė
Saulę
Miškai.

Ateini
Ir šypsaisi
Kaltai
Ir mieguistai
Kažkaip.

Virpa pirštai
Kaip rožiniai
Žiedlapiai
Trapūs.

Paskubom
Žvaigždeles
Atsagstai.
Ir vediesi
Vaivorykščių
Tiltais
Anapus...
Ir alsuoji,
Alsuoji
Karštai.

Skleidžias
Pasakai
Kopos supiltos
Ir...
Bedugnė
Gelmė!
Tik tu jos
Nematai.

Užsimerkus
Eini.
– Nuodėmė –
Ne dėmė,–
Man sakai.

Einam ten,
Kur nusinešė
Saulę
Miškai.

3. KRITO MANO ŽVAIGŽDĖ

Griuvo

Pasakų tiltai.
Krito
Mano žvaigždė.

Iš svaiginančio
Aukščio
Šiurpulingon
Bedugnėn
Krentu!

Mano
Mėlyna paukšte,
Mano
Mėlyna paukšte.
Kur tu?

4. NESUGRĮŠIU DAUGIAU

Tu likai
Amžinai
Ten, anapus,
Kur nusinešė
Saulę
Miškai.

Liko meilė
Kaip vienišas
Kapas.
Ten ir tu
Be dėmės
Palikai.

Nesugrįšiu
Daugiau
Ten vaivorykščių
Tiltais aukštais.
Saugo paslaptį
Mažas namelis
Su visais
Pažadais
Užmirštais.

VYSTA ŽIEDAS SMĖLY

Žengia brolių pulkai.

Bet kuris ten,
Kuris
Gintariniais plaukais
Mano pilkas karys?

O kelias dulka.
Dulka. Dulka.
Nutolsta, tolsta
Brolelių pulkas.
Vien tik pėdos
Smėly.

Dūmuos dulkių baltų
Žengia mano
Karys.
Jam žiedelį metu...
Atsigrįžta –
Ne jis...

O kelias dulka.
Dulka.
Dulka.
Nutolo, tolo
Brolelių pulkas.

Vysta žiedas
Smėly.

PRIE PASAKŲ MIESTO

Aš laukiu
Prie Vilniaus,
Prie pasakų miesto.
Kur teka Neris
Su žara.

Aš laukiu
Prie Vilniaus,
Vilnijančio Vilniaus,
Tavęs,
Mano meile
Tyra.

Nerie,
Nešk laivelį.

Nenešk
Tik pro šalį,
Nenešk
Mano meilės gilios.

Tik neški
Pro šalį
Viliokę mergelę,

Plukdyki
Tu ją atgalios.

Aš laukiu
Prie Vilniaus,
Prie pasakų miesto,
Kur teka Neris
Su žara.

Aš laukiu
Prie Vilniaus,
Vilnijančio Vilniaus,
Tavęs,
Mano meile
Tyra.

Čia gluosniu
Rymosiu
Ir dainą dainuosiu,
Kol tavo laivelis
Atplauks.

Iš tolo pažinsiu,
Džiaugsmingai
Pamosiu,
Kai damai
Daina atsišauks.

Aš laukiu
Prie Vilniaus,
Prie pasakų miesto.
Tavęs,
Mano meile
Tikra.

UGNELE

Pro klevus mėnesiena žibėjo.
Skilo šukė balta pilnaties.
Tau gegužis visai nerūpėjo.
Ir skubėjai langelį užtiest.

Su manim tu norėjai pabūti
Be mėnulio, klevų ir gėlių,
Tik svirplys, įsitaisęs kamputy,
Čirpė savo mažu smuikeliu.

Meilė pasakų pasaka skleidės
Niekada neregėtais vaizdais.
Kad ilgai ji žydėtų, apsvaigęs
Nenuskyniau aš jos su žiedais.

Tik išsinešiau toliuos į kelią
Pabučiavimą, pilną kaitros.
Ir širdy tebesmilksta ugnelė,
Nesibijanti jokios audros.

Ir mintis po minties veja mintį –
Negaliu, negaliu nedainuot.
Negaliu tos ugnies užgesinti,
Nei pamest, nei kitam atiduot.

NEUŽMIRŠTUOLĖ

Drąsa – širdy, daina – padangėj.
Keleliai, tolimi keliai...
Šalies sargybon, sese, žengiam
Tvirtai, ereliškai, žvaliai.

O žingsniai dunda, kelias dulka.
Mergaite, ilgesį suprask;
Atspėk mane iš viso pulko,
Neužmirštuolės žiedą mesk.

Papuošk mane ar mano brolių –
Kareivį pilka miline;
Jei teks kitam neužmirštuolė –
Nudžiugs tasai ir už mane.

Ilgai lydėk akių mėlynėm.
Kiek leis matyti toluma.

Pamos pušis, lyg atminimui
Žaliom šakom sugausdama.

Jei teks vėl eit kada po žygio
Pro šį namelį pakelės –
Gal bus nakty laukai įmigę,–
Širdis lyg paukštė suspurdės.

Drąsa – širdy, daina – padangėj.
Keleliai, tolimi keliai...
Šalies sargybon, sese, žengiam
Tvirtai, ereliškai, žvaliai.

Iš: Paulius Širvys, *Ir nusinešė saulę miškai*, Vilnius: Vaga 1984.